

อนุสัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

กับ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร

ในส่วนของภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี ประรณนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

บทที่ ๑

ขอบเขตแห่งอนุสัญญา

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือในนามขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญานั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดรวมของเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้

๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่
- (ก) ในกรณีประเทศไทย
    - (๑) ภาษีเงินได้ และ
    - (๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
    - (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")
  - (ข) ในกรณีประเทศชิลี ภาษีที่บังคับจัดเก็บภายใต้กฎหมายภาษีเงินได้ "Ley sobre Impuesto a la Renta" (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีชิลี")

๔. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งบังคับจัดเก็บหลังจากวันที่ลงนามในอนุสัญญานี้ เป็นการเพิ่มเติมจากหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะได้แจ้งให้กันและกันทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

d

f

บทที่ ๒
บทนิยาม
ข้อ ๓
บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- (ก) คำว่า “ประเทศไทย” หมายถึง ดินแดนราชอาณาจักรไทย และรวมถึง พื้นที่ใดที่ติดกับทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทยรวมทั้งพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้เขตอำนาจโดยผลของการบัญญัติกฎหมายและตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- (ข) คำว่า “ประเทศซิติ” หมายถึง สาธารณรัฐซิติ และรวมถึง พื้นที่ใดที่ติดกับทะเลอาณาเขตของสาธารณรัฐซิติรวมทั้งพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งสาธารณรัฐซิติอาจใช้เขตอำนาจโดยผลของการบัญญัติกฎหมายและตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- (ค) คำว่า “รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง ประเทศไทยหรือประเทศซิติ แล้วแต่บริบทจะกำหนด
- (ง) คำว่า “บุคคล” รวมถึง บุคคลธรรมดา บริษัทและคณะบุคคลใดๆ
- (จ) คำว่า “บริษัท” หมายถึง บุคคลใดๆ ซึ่งเป็นนิติบุคคลหรือหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
- (ฉ) คำว่า “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ
- (ช) คำว่า “การจราจรระหว่างประเทศ” หมายถึง การขนส่งใดๆ โดยทางเรือ หรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นเมื่อการขนส่ง เช่นว่าได้ดำเนินการระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น
- (ซ) คำว่า “เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายถึง
- (๑) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ และ
- (๒) ในกรณีของประเทศซิติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(ณ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

- (๑) บุคคลธรรมดาใดๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
- (๒) นิติบุคคลใดๆ ห้างหุ้นส่วนหรือสมาคม ที่ได้รับสถานภาพตามกฎหมายที่มีผลบังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

๒. ในการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญาในเวลาใดๆ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมียูตาม ณ เวลานั้นภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของภาชีที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ ความหมายใดๆ ภายใต้กฎหมายภาชีที่บังคับให้อยู่ของรัฐนั้น มีผลบังคับเหนือความหมายที่ให้แก่อำนั้นภายใต้กฎหมายอื่นของรัฐนั้น

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดๆ ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ สถานที่จดทะเบียนจัดตั้ง หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และรวมถึงรัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น อย่างไรก็ดี คำนี้มีให้รวมถึง บุคคลใดๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรเท่านั้น ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่าเท่านั้น (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยเท่านั้น

(ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ หรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติเท่านั้น

(ง) ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนชาติในทั้งสองรัฐ หรือไม่เป็นคนชาติในทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหามาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่มีการจดทะเบียนจัดตั้งเท่านั้น ถ้าบุคคลภายใต้เกณฑ์ข้างต้นนั้นยังคงเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะใช้ขั้นตอนความตกลงร่วมกันพยายามแก้ไขปัญหามา ในกรณีที่ไม่มีการใช้ความตกลงร่วมกันโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ บุคคลนั้นจะไม่ได้สิทธิในการบรรเทาหรือยกเว้นใดๆ จากภาษีที่ถูกกำหนดโดยอนุสัญญานี้

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า “สถานประกอบการถาวร” หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน

๒. คำว่า “สถานประกอบการถาวร” ให้รวมถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง

(ฉ) เหมืองแร่ ป่อน้ำมันหรือปอก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องในการสำรวจหรือการใช้ให้เกิดประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

๓. คำว่า “สถานประกอบการถาวร” รวมถึง

(ก) ที่ตั้งอาคารหรือโครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือติดตั้ง และกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งหรือโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้างหรือกิจกรรมนั้นดำรงอยู่เป็นเวลาเกินกว่าหกเดือน

(ข) การให้บริการ รวมถึงบริการให้คำปรึกษาโดยวิสาหกิจหนึ่งผ่านลูกจ้างหรือบุคลากรอื่น ซึ่งถูกว่าจ้างโดยวิสาหกิจนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าว โดยกิจกรรมเช่นว่านั้นต้อง ดำเนินติดต่อกันภายในประเทศนั้น ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกัน เกินกว่า ๑๘๓ วันภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ

๔. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง

(ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวก เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดง หรือการส่งมอบสิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ

(ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดงหรือการส่งมอบ

(ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

(ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้า หรือรวบรวมข้อเสนอเพื่อวิสาหกิจนั้น

(จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา เพื่อการจัดหา ข้อมูล หรือเพื่อการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ ถ้ากิจกรรมเช่นว่านั้นมีลักษณะเป็นการ เตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

๕. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ เมื่อบุคคล (นอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็น อิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๓) กระทำการในนามของวิสาหกิจ มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐ ผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจ ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถาน ประกอบการถาวรในรัฐดังกล่าว สำหรับในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอื่นใดเมื่อบุคคลนั้นกระทำการ แทนวิสาหกิจเว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆ ของบุคคลเช่นว่านั้นจำกัดอยู่ตามที่กล่าวถึงในวรรค ๔ ซึ่งถ้าได้ กระทำการโดยผ่านสถานธุรกิจประจำ สถานธุรกิจประจำนี้จะไม่ก่อให้เกิดสถานประกอบการถาวร ภายใต้บทบัญญัติของวรรคนั้น

๖. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ อยู่ วิสาหกิจประกันภัยที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญาารัฐหนึ่ง เว้นแต่กรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามิได้มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าได้มีการเก็บเบี้ยประกันภัยในอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือการรับประกัน ความเสี่ยงซึ่งมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น กระทำโดยผ่านบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็น อิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๗

for

๗. วิสาหกิจจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่า วิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจของรัฐนั้นโดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มี สถานภาพเป็นอิสระ หากบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน และได้มี การวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์กรรมหรือการเงินกับวิสาหกิจเช่นว่า โดยไม่แตกต่างจากวิสาหกิจซึ่งโดยทั่วไปดำเนินการโดยตัวแทนที่เป็นอิสระ

๘. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรือถูกควบคุม โดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่า จะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการ ถาวรของอีกรัฐหนึ่ง

บทที่ ๓

การเก็บภาษีเงินได้

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาฯ นี้ คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปลูกสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตร ป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัว เพื่อพิจารณาเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในขุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเลและอากาศยาน จะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือ การใช้ อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นใด
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้น ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจหรือได้ประกอบธุรกิจตามที่กล่าวข้างต้น กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น
๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยก

ต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะการณ์เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และ ติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวร

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอื่นที่ถือเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆของวิสาหกิจนั้น มิให้ข้อความในวรรค ๒ ตัดหนทางของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นจากการกำหนดกำไรเพื่อเสียภาษีโดยการปัน ส่วนผลกำไรอื่นเป็นประเพณีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ตาม วิธีการปันส่วนผลกำไรที่จะนำมาใช้นั้น จะต้องเป็นวิธีที่ให้ผลซึ่งเป็นไปตามหลักการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อนี้

๕. มิให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติของวรรคก่อนๆ กำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

๗. ในกรณีที่กำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งระหว่างประเทศ

๑. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

๒. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ข้อความว่า "การดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยาน"

de

F

โดยวิสาหกิจหนึ่งหมายรวมถึง

(๑) การจ้างหรือการเช่าเรือและเครื่องบินโดยไม่มีลูกเรือ

(๒) การเช่าตู้สินค้าและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ถ้าการจ้างหรือการเช่านั้นเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานใน การ
จราจรระหว่างประเทศ

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้หรือกำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม
การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๙

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ
การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือ
ร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในกรณีใดกรณีหนึ่งได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์
ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ
เงินได้หรือกำไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่ง
เงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และต้องเสียภาษีให้แก่รัฐนั้นได้รวม
อยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไรรวมนั้นเป็นกำไรซึ่งควรจะเป็น
ของวิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไข
ที่ควรจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไร
เหล่านั้นให้เหมาะสมตามกฎหมายภาษีของอีกรัฐหนึ่งนั้น ในการกำหนดการปรับปรุงเช่นนั้น ต้อง
คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควร และหากจำเป็น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐ
ผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

d

f

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น

บทบัญญัติของวรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนของกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

บทบัญญัติของวรรคนี้จะไม่จำกัดการบังคับใช้ในส่วนของการชำระภาษีส่วนเพิ่มเติมในประเทศดิลีสำหรับภาษีขั้นแรกซึ่งได้รับการเครดิตเต็มจำนวนในการคำนวณจำนวนภาษีส่วนเพิ่มเติม
๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากหุ้น หรือสิทธิอื่นๆอันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไรซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษี เช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทผู้ทำการจ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้น ในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี
๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับเงินได้หรือกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆจากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตรวจเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตรวจเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้น จะประกอบขึ้นด้วย เงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

๖. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่นำมาบังคับใช้ถ้ามีความประสงค์หลักหรือเป็นหนึ่งในความประสงค์หลักของบุคคลใดๆที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายเพื่อให้หุ้น หรือสิทธิอื่นๆในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลซึ่งได้เปรียบจากข้อนี้โดยหมายถึงการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายนั้น

ข้อ ๑๑

ดอกเบีย

๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบียเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบียนั้นเกิดขึ้นและเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบียเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น ที่ได้รับจากการกู้ซึ่งอนุมัติโดยธนาคารและบริษัทประกันภัย

(ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น ในกรณีอื่นๆ

๓. คำว่า “ดอกเบีย” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนวนหรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งฟรีเมียวมอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งเงินได้ที่ถูกตั้งบังคับจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น คำว่าดอกเบียจะไม่รวมถึงเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับข้อ ๑๐

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบียเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งดอกเบียนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ ในอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดอกเบียที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๕. ดอกเบียจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายดอกเบียไม่จะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบีย

นั้นเกิดขึ้น และดอกเบี๋ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจํา นั้น ดอกเบี๋ยเช่นว่านั้น จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจํา นั้น ตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่าง บุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี๋ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุ แห่งการจ่ายดอกเบี๋ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

๗. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่นำมาใช้บังคับ ถ้ามีความประสงค์หลักหรือเป็นหนึ่งในความ ประสงค์หลักของบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหรือการได้รับมอบหมาย เพื่อสิทธิเรียกร้องในหนี้ ในส่วนที่มีการจ่ายดอกเบี๋ยซึ่งได้เปรียบจากข้อนี้ โดยหมายถึงการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายนั้น

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตาม กฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น เพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงาน วรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทาง อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์

(ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น ในกรณีอื่นๆ

๓. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งซอฟต์แวร์ ภาพยนตร์ การเผยแพร่สัญญาณภาพสด ภาพยนตร์ โทรทัศน์ การกระทำอื่นๆ เพื่อถอดแบบสำหรับการใช้ ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ทางวิทยุหรือโทรทัศน์ และการกระทำอื่นๆ ในการถอดแบบภาพ

จำลองหรือเสียง สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับ ใดๆ หรือทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างอื่นๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อขอสันเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าสิทธิที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๕. ค่าสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธินั้นได้เกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการ ประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงการให้สิทธิหรือขอสันเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธิแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่าง ผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

๗. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่นำมาบังคับ ถ้ามีความประสงค์หลักหรือเป็นหนึ่งในความประสงค์หลักของบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหรือการได้รับมอบหมาย เพื่อสิทธิในส่วนที่มีการจ่ายค่าสิทธิซึ่งได้เปรียบจากข้อนี้ โดยหมายถึงการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายนั้น

ข้อ ๑๓

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

๔. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายหุ้น ที่เปรียบเทียบได้ว่าเป็นดอกเบี้ย หรือสิทธิอื่นๆของนิติบุคคลซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๕. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆนอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๑, ๒, ๓ และ ๔ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ของบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในสวนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น อย่างไรก็ตาม เงินได้เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่เป็นปกติวิสัยอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น ในกรณีเช่นว่านั้น เฉพาะ เงินได้ที่พึงถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

ข) ถ้าผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันมากกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปี รัชฎาภกรที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเช่นว่านั้น เฉพาะเงินได้ที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษาหรือกิจกรรมการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทน อย่างเป็นทางการหรือสัญญาจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาเท่านั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
  - ก) ผู้รับเงินอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้องและ
  - ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของบุคคลที่เป็นนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ
  - ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งบุคคลที่เป็นนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง
๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรื่องหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ ๑๖

คำปวยการของกรรมการ

คำปวยการของกรรมการและการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับ ในฐานะนักแสดง อาชีพ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือ นักดนตรี หรือในฐานะ นักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของคนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำ สัญญา อีกรัฐหนึ่งนั้น เงินได้ที่ได้อ่างถึงไว้ในวรรคนี้จะรวมถึงเงินได้ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของ บุคคลนั้นในฐานะนักแสดงหรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลใดๆ ที่กระทำในรัฐอีกรัฐหนึ่ง
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะนักแสดงหรือนักกีฬานั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดง หรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดง หรือนักกีฬาเกิดขึ้น
๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อ ๑๗ ในกรณีเงินได้ที่นักแสดงหรือนักกีฬาที่ได้ เพิ่มพูนจากกิจกรรมที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และการมาเยือนในรัฐนั้นได้รับการสนับสนุนทาง การเงินทั้งหมด หรือส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาที่ กล่าวถึงรัฐแรกจะไม่เรียกเก็บภาษีนักแสดงหรือนักกีฬาจากเงินได้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยจ่ายจาก กองทุนสาธารณะเช่นว่านั้นของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญ

เงินบำนาญที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งและได้จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

๑. ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่าย โดยรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง หรือองค์การ บริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การ บริหารนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข) อย่างไรก็ตาม คำตอบแทนเช่นนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบริการเกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง

(๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น

๒. บทบัญญัติของข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๗ จะใช้บังคับกับคำตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๒๐

นักศึกษา

การจ่ายเงินให้แก่นักศึกษา ผู้ฝึกงาน หรือผู้ฝึกงานทางธุรกิจผู้ซึ่งเป็นหรือในทันทีก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงในรัฐแรก เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษาหรือฝึกอบรม หากเป็นการจ่ายเงินเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกอบรมจะไม่ถูกเก็บภาษีในรัฐนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า การจ่ายเงินนั้นเกิดขึ้นจากแหล่งภายนอกของรัฐนั้น

ข้อ ๒๑

เงินได้อื่น ๆ

๑. บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้นอกเหนือจากเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ ถ้าผู้รับเงินได้เช่นว่านั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่จ่ายนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ และเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

บทที่ ๔
 วิธีการเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
 ข้อ ๒๒
 การจัดภาษีซ้อน

๑. สำหรับประเทศไทย การเก็บภาษีซ้อนจะหลีกเลี่ยงด้วยวิธีต่อไปนี้
- ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเงินได้ซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในประเทศชิลีตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ประเทศไทยจะยอมให้นำมาเครดิตจากภาษีไทยสำหรับเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในจำนวนเท่ากับภาษีที่พึงชำระไว้ในประเทศชิลี อย่างไรก็ตาม การเครดิตเช่นนั้นจะต้องไม่เกินกว่าส่วนของภาษีไทยซึ่งเหมาะสมกับบรรดารายการเงินได้นั้น โดยได้คำนวณไว้ก่อนที่จะได้รับเครดิต
๒. สำหรับประเทศชิลี การเก็บภาษีซ้อนจะหลีกเลี่ยงด้วยวิธีต่อไปนี้
- ก) ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศชิลีได้รับเงินได้ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับการจัดเก็บภาษีในประเทศไทย ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ อาจให้ถือเป็นเครดิตภาษีที่ได้ชำระต่อภาษีชิลีเสียในใดๆ ที่พึงชำระไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้ที่คล้ายคลึงกันโดยอยู่ภายใต้บังคับตามบทบัญญัติกฎหมายของประเทศชิลี ซึ่งวรรคนี้จะใช้บังคับกับเงินได้ทุกประเภทที่ได้อ้างไว้ในอนุสัญญาฯ
- ข) ในกรณีของเงินปันผลที่ได้จ่ายโดยบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยให้กับบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศชิลีซึ่งควบคุมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ หรือมากกว่าของสิทธิออกเสียงในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล บริษัทอาจใช้การเครดิตต่อภาษีชิลีเสียในที่พึงชำระในระดับบริษัท (ภาษีขั้นแรก) สำหรับภาษีไทยที่พึงชำระโดยบริษัทในประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรซึ่งได้ชำระเป็นเงินปันผลเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตจะต้องไม่เกินกว่าส่วนของภาษีชิลีเสียซึ่งสอดคล้องกับเงินได้นั้นของบริษัท โดยได้คำนวณไว้ก่อนที่จะได้รับเครดิต เครดิตและผลที่ตามมาของกฎหมายกระจายอำนาจรัฐบาลส่วนกลางสู่รัฐบาลส่วนภูมิภาคให้เฉพาะต่อภาษีที่เสริมเติมเต็มทั่วโลก และภาษีส่วนเพิ่มเติม เพื่อภาษีที่ได้ชำระอย่างสมบูรณ์ในประเทศไทย
- ค) ในกรณีบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ใดๆ ที่สอดคล้อง เงินได้ที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศชิลีได้รับยกเว้นภาษีในประเทศชิลี อย่างไรก็ตาม ประเทศชิลีอาจพิจารณาจ่ายเงินได้ในกรณีคำนวณจำนวนภาษีสำหรับเงินได้อื่น
- ง) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค ข) ของวรรค ๒ คำว่า " ภาษีไทยที่พึงชำระ " จะให้ถือว่ารวมถึงภาษีไทยซึ่งควรจะได้ชำระจากเงินได้ใดๆ ที่ได้รับจากแหล่งในประเทศไทย โดยเงินได้มิได้เสียภาษีในอัตราลดหย่อนหรือยกเว้นจากภาษีไทย ซึ่งสอดคล้องตาม

- (๑) มาตรา ๓๑ ๓๔ ๓๕ (๑) ๓๕ (๒) และ ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนพหุศักราช ๒๕๒๐ ตราบเท่าที่มาตราดังกล่าวยังใช้อยู่ และมิได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขตั้งแต่วันลงนามในอนุสัญญาฯ นี้ หรือได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพียงเล็กน้อย โดยมี得有ผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปของมาตราดังกล่าว หรือ
- (๒) บทบัญญัติอื่นใด ซึ่งอาจประกาศใช้ภายหลังเพื่อยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐได้ตกลงยอมรับว่ามี ลักษณะคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ถ้าบทบัญญัตินี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลังจากนั้นหรือได้มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย โดยมี得有ผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปของบทบัญญัตินี้ดังกล่าว
- ๑) การบรรเทาภาษีที่เปลี่ยนตามอนุวรรค ข) ของวรรค ๒ จะได้รับการยอมรับเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี จากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ระยะเวลาของการบรรเทาภาษีดังกล่าวสำหรับวรรคนั้นอาจขยายเวลาโดยการกระทำความตกลงระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

บทที่ ๕
บทบัญญัติพิเศษ
ข้อ ๒๓
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆ เกี่ยวกับภาษานั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่ง โดยเฉพาะในสวนที่เกี่ยวกับผู้มีถิ่นที่อยู่ นั้นถูกบังคับหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน
๒. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน
๓. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในอันที่จะยอมให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งคาดหมายอันส่วนบุคคล การผ่อนผัน และการหักลดใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร เนื่องจากการมีสถานะเป็นพลเมืองหรือมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
๔. บริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆ เกี่ยวกับภาษานั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบริษัทอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถูกบังคับหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
๕. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับภาษีที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญา

ข้อ ๒๔
วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ได้พิจารณาเห็นว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือ จะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นได้โดยไม่คำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาดังกล่าว คำร้องดังกล่าวจะต้องยื่น

ภายในเวลาสามปี นับจากการแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำอันมีผลให้การเสียภาษีอากรไม่เป็นไปตาม บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่น่าพอใจได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอากรอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญา

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญา

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกันและกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ

ข้อ ๒๕

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญา หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ซึ่งเกี่ยวกับภาษีที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาตราบเท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับอนุสัญญา ข้อสนเทศใดๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับใช้หรือการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง หรือการพิจารณาอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ภายใต้บังคับจัดเก็บโดยรัฐนั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่เช่นว่านั้นจะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น แต่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณาในศาลหรือในการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

๒. ไม่มีกรณีใด ที่จะแปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้ต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ (ความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน)

๓. ถ้าข้อสนเทศที่ได้ขอมาโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งสอดคล้องกับข้อนี้ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะได้นำข้อสนเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับที่ขอมาในลักษณะคล้ายคลึงกันกับการเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องของตนเอง แม้ว่าอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่ต้องขอข้อสนเทศเช่นว่าในเวลานั้นก็ตาม

ข้อ ๒๖

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๗

กฎเกณฑ์เบ็ดเตล็ด

๑. เกี่ยวกับบัญชีหรือกองทุนร่วมร่วมลงทุน (อาทิเช่น การมีอยู่ของกองทุนรวมเพื่อการลงทุนจากต่างชาติที่มีอยู่ กฎหมายเลขที่ ๑๙.๖๕๗) ซึ่งอยู่ในบังคับการเก็บภาษีของการส่งเงินออกนอกประเทศและถูกกำหนดเพื่อให้ได้รับการจัดการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศชิลี บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะไม่ตีความเพื่อจำกัดการเก็บภาษีของประเทศชิลีสำหรับการส่งเงินออกนอกประเทศจากบัญชีหรือกองทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในสินทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในประเทศชิลี

๒. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะมีผลกระทบต่อการใช้บังคับของบทบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่ของกฎหมายชิลีเลียน ดีแอล ๖๐๐ (กฎหมายการลงทุนต่างชาติ) ตามที่บทบัญญัติเหล่านั้นมีผลบังคับ ณ เวลาที่มีการลงนามในอนุสัญญานี้ และตามบทบัญญัติเหล่านี้ อาจได้รับการปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะโดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงในหลักการทั่วไป

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๓ ของข้อ ๒๒ (การปรึกษาหารือ) ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐเห็นพ้องกันว่า แม้จะมีวรรคนั้น ข้อโต้แย้งใดๆ ระหว่างรัฐทั้งสองเกี่ยวกับว่ามาตรการหนึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของอนุสัญญานี้หรือไม่ อาจนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการด้านการค้าบริการตามบทบัญญัติไว้ในวรรคนั้น เฉพาะที่ได้รับการยินยอมจากรัฐผู้ทำ

สัญญาทั้งสองรัฐ ทั้งนี้ ข้อสงสัยใดๆ ที่มาจากการตีความของวรรคนี้ จะได้รับการแก้ไขภายใต้วรรค ๓ ของข้อ ๒๕ หรือหากตกลงกันภายใต้ขั้นตอนนั้นไม่ได้ ก็ให้แก้ไขตามขั้นตอนอื่นใดที่เห็นพ้องโดยรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

๔. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะมีผลกระทบต่อการเก็บภาษีในประเทศชิลีจากผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในส่วนของกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในประเทศชิลี ซึ่งอยู่ภายใต้ภาษีชั้นแรกและภาษีส่วนเพิ่มเติม แต่เพียงตราบท่าที่ภาษีชั้นแรกพึงหักได้ในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มเติม

๕. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะมีผลกระทบต่อการเก็บภาษีในประเทศไทยจากผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศชิลีในส่วนของกำไรที่ได้มาจากและจ่ายให้โดยสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ภาษีเช่นว่าอาจไม่บังคับจัดเก็บในอัตราที่เกินกว่าอัตราที่ได้กำหนดไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๑๐

บทที่ ๖
บทบัญญัติสุดท้าย
ข้อ ๒๘
การเริ่มใช้บังคับ

๑. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางกฤษฎีกาว่าได้ดำเนินการขั้นตอนโดยสมบูรณ์ตามที่กฎหมายกำหนดของรัฐนั้น เพื่อที่จะทำให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้โดยอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการแจ้งครั้งหลัง

๒. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ

ก) ในประเทศไทย

๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลบังคับ

๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ ที่เก็บจากเงินได้สำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลบังคับ และ

ข) ในประเทศชิลี

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ที่ได้รับและจำนวนที่ได้ชำระ จำนวนที่เครดิตลงในบัญชี จำนวนที่ใช้ในการดำเนินการ หรือที่ลงบัญชีเป็นค่าใช้จ่าย ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลบังคับ

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

๑. อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลบังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจแจ้งการเลิกใช้เป็นลายลักษณ์อักษรให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางกฤษฎีกา ในหรือก่อนวันที่สามสิบของเดือนมิถุนายนของปีปฏิทินใดๆ ที่เริ่มต้นหลังจากปีที่ห้าจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

๒. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะมีผลเลิกใช้บังคับ

ก) ในประเทศไทย

F

- ๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรก
ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้
- ๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ ที่เก็บจากเงินได้ สำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือ
รอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทิน
ถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้ และ

ข) ในประเทศชิลี

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ที่ได้รับและจำนวนที่ได้รับชำระ จำนวนที่เครดิตลง
ในบัญชี จำนวนที่ใช้ในการดำเนินการ หรือที่ลงบัญชีเป็นค่าใช้จ่าย ในหรือหลังจากวัน
แรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามในอนุสัญญา

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงฮานอย เมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2006 เป็นภาษาไทย ภาษาสเปน และ
ภาษาอังกฤษ ทุกภาษาถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างฉบับภาษาไทยและ
ภาษาสเปน ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

นายทอง พิทยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี

นางมาเรีย โอลิเวีย เรการ์ต
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

พิธีสารสำหรับอนุสัญญา
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ในการลงนามอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี ผู้ลงนามข้างท้ายได้เห็นพ้องกับบทบัญญัติดังต่อไปนี้ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญา

โดยทั่วไป

เป็นที่เห็นพ้องกันว่า ถ้าหลังจากวันที่อนุสัญญาได้มีผลบังคับใช้แล้ว หากรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งรัฐได้นำภาษีที่เก็บจากทุนมาใช้ภายใต้กฎหมายภายใน รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะต้องดำเนินการเจรจาข้อยุติตามพิธีสาร โดยการปรับปรุงอนุสัญญาเพื่อขยายขอบข่ายของอนุสัญญาให้ครอบคลุมถึงภาษีใดๆที่เก็บจากทุนที่ได้นำมาใช้ ถ้อยคำใดๆ ของพิธีสาร เช่นว่าจะได้รับการพิจารณาเพื่อให้มีการจัดการใดๆระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งรัฐใดและรัฐที่สามเพื่อการบรรเทาการเก็บภาษีซ้อนจากทุน

เมื่อพิจารณาในด้านวัตถุประสงค์หลักของอนุสัญญานั้นคือเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศ รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐเห็นพ้องกันว่าในกรณีที่บทบัญญัติของอนุสัญญาได้ถูกใช้เพื่อหาประโยชน์ในทางที่ไม่ได้กำหนดไว้ให้เป็นเช่นนั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะร่วมมือกันภายใต้วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกันของข้อ ๒๔ โดยการให้ข้อชี้แนะที่มีลักษณะเป็นการเฉพาะในการปรับปรุงอนุสัญญา นอกจากนี้รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐได้เห็นพ้องกันอีกว่าข้อชี้แนะใดๆ ที่มีลักษณะเช่นนั้น หากจำเป็นจะได้รับการพิจารณาและได้รื้อรองถึงวิธีดำเนินการเพื่อให้มีการปรับปรุงอนุสัญญา

ตามข้อ ๓

เป็นที่เข้าใจว่า คำว่า "คณะบุคคลใดๆ" ในวรรค ๑ (ง) ของข้อ ๓ รวมถึงนิติบุคคลใดๆ ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นหน่วยภาษีตามกฎหมายภาษีของรัฐผู้ทำสัญญา

ตามข้อ ๕

เป็นที่เข้าใจว่าเพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณระยะเวลาในการประกอบธุรกิจของวรรค ๓ ของข้อ ๕ กิจกรรมที่ดำเนินโดยวิสาหกิจหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับอีกวิสาหกิจหนึ่งในความหมายของข้อ ๕ จะถูก

ร่วมกับระยะเวลาในดำเนินกิจกรรมของวิสาหกิจนั้น ถ้ากิจกรรมนั้นของวิสาหกิจเกี่ยวข้องเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันอย่างมาก

ตามข้อ ๗

เป็นที่เข้าใจว่าถ้าไม่มีข้อมูลที่เพียงพอหรือน่าเชื่อถือทางบัญชีที่จะกำหนดกำไรที่พึงถือว่าเป็นของ สถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ไม่มีข้อความใดในข้อ ๗ จะจำกัดการบังคับใช้ กฎหมายใดๆ ของรัฐนั้นเพื่อที่จะตัดสิ้นความรับผิดชอบทางภาษีของสถานประกอบการถาวร

ตามข้อ ๘

เป็นที่เข้าใจว่าบทบัญญัติของวรรค ๓ ของข้อ ๗ จะบังคับใช้เฉพาะในกรณีที่ใช้จ่ายต่างๆ สามารถ พึงถือได้ว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายภาษีของรัฐผู้ทำ สัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรตั้งอยู่

ตามข้อ ๑๒

เป็นที่เข้าใจว่า คำว่า "ทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้" ในวรรค ๓ ของข้อ ๑๒ หมายถึงทรัพย์สินที่จับต้อง ไม่ได้ ซึ่งมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้อื่นๆ ที่ได้กล่าวไว้ในวรรคนั้น

ตามข้อ ๒๒

เป็นที่ตกลงกันว่าภาษีที่ได้ชำระในประเทศชิลีเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ ๒๒ หมายถึงภาษีที่ได้ชำระ จากเงินได้ที่มีการจ่ายในประเทศชิลีเมื่อนำมาบังคับใช้สุทธิกับภาษีขั้นแรก และรวมถึงภาษีที่ได้ชำระ โดยบริษัทที่มีการแบ่งเงินปันผลซึ่งเกี่ยวข้องกับกำไรที่ได้ชำระเงินปันผลเช่นว่า (ภาษีขั้นแรก) ด้วย

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามพิธีสารนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2006 เป็นภาษาไทย ภาษาสเปน และ ภาษาอังกฤษ ทุกภาษาถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างฉบับภาษาไทยและ ภาษาสเปน ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี

นายทอง พิทยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นางมาเรีย โอลิเวีย เรการ์ต

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง